

Da en stor Mængde betydningsfulde Lovarbejder førtes til Afgørelse i den sidste Rigsdagssamling, er der i Aar ikke saa mange Sager, der paatrænger sig — udover hvad Krisen kan fremkalde. Adskillige nugældende, midlertidige Love maa sikkert forlænges under Hensyn til Forholdene, og forskellige Love, saasom Lov om Lærlingeforholdet, om Tilsyn med Herberger og Arbejdshjem, om Arbejdstidsbegrænsning, om Lægevæsenet, om Rettens Pleje m. fl. vil blive fremsat paa ny, saaledes at Forhandlingerne derom kan blive genoptaget.

Af nye, større Opgaver paatrænger sig foruden de allerede nævnte den Ændring af Nationalbankens Stilling, som i længere Tid er forberedt.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed fordybe mig videre i de Sager, som af den ene eller den anden Grund maa frem for Rigsdagen, men jeg udtaler Haabet om, at Rigsdagen maa kunne samles til Løsning af de Opgaver, som melder sig fremkaldt af en urolig og besynderlig Tidens Aand.

Vi haaber alle, at de Tegn til Bedring, som vi baade ser og føler, vil være Indledningen til fastere Forhold paa det økonomiske Omraade, men skulde nye Omvæltninger indtræde, maa vi ogsaa være forberedte paa at handle saaledes, som Folkets og Landets fælles Interesser byder det. I Haab om, at Rigsdag og Regering kan udøve det Samarbejde, som Tiden i saa høj Grad anviser, foreslaar jeg, at vi indleder Rigsdagens Arbejde med et Leve vort Fædreland, Danmark.

Medlemmerne besvarede Statsministerens Leve med et trefoldigt Hurra.

Statsministeren (Stauning): I Henhold til den mig givne Bemyndigelse opfordrer jeg Tingene til paa sædvanlig Maade at konstituere den nu aabnede Rigsdag under Aldersformændenes Ledelse.